

Nr 106.

Av herr **Trygger m. fl.**, om skatt å choklad och vissa andra sötvaror.

Den för årets riksdag framlagda statsbudgeten för finansåret 1933—1934 innebär i olika hänseenden stora och betydelsefulla nyheter. I stort sett äro dessa motiverade av den ekonomiska depressionens och krisens allt mera framträdande verkningar på vårt ekonomiska och sociala liv och på våra statsfinanser. Det läge, i vilket vi nu befinna oss, är för visso så allvarligt, att utomordentliga åtgärder från statsmakternas sida äro påkallade. De statsfinansiella svårigheterna tvinga också till extraordinära åtgärder för budgetens finansiering. Det är varje partis skyldighet att fördomsfritt pröva de förslag, som regeringen i detta hänseende framlägger. Därvid har man emellertid att beakta icke blott de verkningar för stunden, som äro avsedda, utan också och framför allt de föreslagna åtgärdernas sannolika följder för framtiden för statsfinanser och penningväsende, för näringsliv och sociala förhållanden.

Statsverkspropositionens viktigaste nyhet är förslaget om anordnande av allmänna arbeten i stor utsträckning, dels såsom hjälp mot arbetslösheten, dels i konjunkturstimulerande syfte. Finansministern synes lägga huvudvikten vid den senare uppgiften. Hans budgetförslag bygger i väsentliga stycken på uppfattningen, att staten kan genom att utvidga den offentliga företagsamheten och igångsätta allmänna arbeten öka rörelsen inom det enskilda näringslivet och därmed »skapa ett tillskott till folkhushållets inkomster och stärka underlaget för statens finanser». En visserligen icke ny men för nutida svensk finanspolitik främmande princip införes härmed i vår offentliga hushållning. De sannolika verkningarna av en sådan princip realiserande kunna visserligen icke till alla delar på förhand bedömas, men erfarenheterna från andra länder mana snarare till försiktighet än till experimenterande med offentliga arbeten i stor skala som medel att åstadkomma ökad rörelse inom den enskilda företagsamheten. Omdömet om regeringens plan i förevarande avseende måste dock ytterst komma att bestämmas av omfattningen och arten av de arbeten, som föreslås skola ingå i det statliga företagareprogrammet och den arbetslöshetspolitik som härtill knytes. I en särskild motion ha vi upptagit denna sida av problemet till behandling och skisserat riktlinjerna för ett socialpolitiskt program, som tar sikte på att möta det nuvarande krislägets trängande behov med effektiva åtgärder till arbetslöshetens bekämpande utan att därför fundamentala principer för våra statsfinansers skötsel och socialvårdens rationella handhavande äventyras. Här skola vi i korthet beröra de i statsverkspropositionen uppdragna riktlinjerna för finansieringen av budgeten, särskilt

i vad den rör anskaffningen av medel för det omfattande arbetsprogrammets genomförande. Vi utgå därvid ifrån att en betydande utvidgning av statens verksamhet för arbetslöshetens bekämpande kommer att bli erforderlig. Vissa grenar av denna verksamhet torde kunna finansieras med lånemedel, utan att detta behöver innebära en brytning med hittills följda och enligt vårt förmenande sunda och riktiga budgetprinciper. Det är dock av yttersta vikt, att icke sådana avsteg från dessa principer göras, att förtroendet för våra statsfinansiers soliditet rubbas och vi ledas ut på en väg, där det ena steget framtvingar det andra och till sist ingen återvändo är möjlig. Finansministern söker visserligen reducera betänkligheterna mot den av honom föreslagna lånepolitiken genom att föreslå en mycket snabb amortering, för vilket ändamål han i budgeten upptagit intäkterna av en speciell skattekölla, en betydligt skärpt arvsbeskattning. Vi kunna icke finna att detta förslag avlägsnar de väsentliga invändningarna mot den föreslagna finansieringsmetoden, och vi finna det överhuvud taget principiellt oriktigt och ur budgettekniska synpunkter olämpligt att reservera en viss inkomstkölla för amortering av lån, som upptagits för visst ändamål.

Beträffande den föreslagna arvsbeskattningen vilja vi här endast framhålla att denna i många fall kommer att verka rent konfiskatorisk och att en kapitalbeskattning i denna hårda form måste få mycket allvarliga konsekvenser för kapitalbildningen och verka oroande på olika områden av det ekonomiska livet. Detta obestriddliga förhållande borde mana till varsamhet vid anlitaandet av denna skattekölla. Regeringens förslag i denna del synes oss vara bestämt av andra än rent sakliga motiv. Något tvingande skäl att tillgripa en dylik förmögenhetsbeskattning har icke påvisats. Det synes oss oriktigt och betänkligt att gripa till en hård kapitalbeskattning, innan en mot det försämrade statsfinansiella läget svarande nedskärning av statsutgifterna skett. Visserligen ha i det föreliggande förslaget betydande reduceringar skett på en mängd anslagsposter, men det ståndpunktstagande av rent politisk natur, som granskningsnämnden och finansministern förutsätta som utgångspunkt för en »systematisk, radikal nedskärning av statsutgifterna» synes — med ett undantag: försvarets huvudtitel — ha undanskjutits eller i varje fall icke resulterat i positiva åtgärder i besparingssyfte.

Om i detta fall den knappa tid, som stått till regeringens förfogande, möjligen kan åberopas som en förklaring, synes däremot intet skäl kunna anföras för underlåtenheten att i större utsträckning för budgetens finansiering anlita indirekta skatteköllor, som stå till förfogande och vilkas utnyttjande icke behöver ur sociala eller andra synpunkter väcka större betänkligheter. Visserligen har regeringen föreslagit avsevärda höjningar av sprit-, tobaks- och maltskatterna, vilka därigenom skulle beräknas komma att ge sammanlagt 27.5 milj. kronor mera än de i löpande riksstat beräknade skattebeloppen, men det är uppenbarligen icke riktigt att betrakta dessa acciser som konsumtions-skatter i egentlig mening, och det torde för övrigt kunna starkt ifrågasättas om icke beträffande ett par av dessa artiklar gränsen för deras utnyttjande som skatteköllor är under nuvarande förhållanden uppnådd och deras avkast-

ning därför icke blir vad regeringen tänkt sig. Så mycket större anledning föreligger då att undersöka, vilka andra skattekällor av indirekt natur som stå till buds. Att en ytterligare höjning av den direkta beskattningen utöver den av finansministern föreslagna icke bör förekomma torde ligga i öppen dag. Vi vilja påpeka att den sammanlagda bördan av den ordinarie och den extra inkomst- och förmögenhetsskatten enligt statsverkspropositionens skattesatser icke obetydligt överstiger den skattebelastning, som angives med procenttalet 175 för inkomst- och förmögenhetsskatten, vilket av en tidigare socialdemokratisk finansminister förklarats vara det maximum som icke borde överskridas. I nuvarande läge motsätta vi oss dock icke en av förhållandena påkallad skärpning av den direkta beskattningen. Vi önska emellertid här framhålla, att den rationellaste metoden att uttaga den ökade beskattningen är en höjning av den ordinarie inkomst- och förmögenhetsskatten, under det att den extra skatt, som i fjol som en tillfällig åtgärd infördes, icke bör i fortsättningen utgå.

Ett skäl för en ökad indirekt beskattning finna vi i den motivering för en »konjunkturpolitiskt orienterad finanspolitik», som den av finansministern anlitate nationalekonomiske experten docenten Myrdal utvecklar i en till finansplanen fogad P. M., och i finansministerns framhållande av att det eventuellt kan bli nödvändigt att tillgripa en konsumtionsinskränkande beskattning för att »hålla tillbaka en icke önskvärd prisstegring». Regeringen har sålunda klart för sig, att en skärpt indirekt beskattning kan bli nödvändig under vissa förutsättningar. Det synes oss som om sådana redan nu föreläge i det starkt försämrade statsfinansiella läget, som enligt vår åsikt kräver en vidgad tillämpning av den indirekta beskattningsmetoden, om man önskar finansiera en av krisförhållandena präglad budget utan att frångå sunda finansieringsprinciper. Enligt förslag som framläggas i denna och några till densamma knutna följdmotioner kan genom beskattning och tullbeläggning av vissa artiklar, vilka icke äro att hänföra till kategorien nödvändighetsvaror, en ökad inkomst för statskassan på c:a 25 milj. kr. vinnas utan att konsumtionen av dessa artiklar behöver bli kännbart belastad.

De nya eller ökade konsumtionsskatter och finanstillar, som vi föreslå, äro följande:

Införande av skatt på choklad, karameller, pastiller och dylika sötvaror.

Höjning av kaffetullen med 25 öre per kg.

Införande av skatt på mineralvatten och kolsyrade alkoholfria läskedrycker.

Införande av tullar på torkad frukt.

Genom en obligatorisk nöjesskatt, varav en mindre del tillfaller staten och huvudparten går till kommunerna, skulle, med höjd skatteprocent för 2:a och 3:e klassens nöjestillställningar, även statskassan kunna erhålla en välbehövlig förstärkning utan att kommunerna behövde vidkännas någon väsentlig skatteminskning.

Vi ha härmed velat giva anvisning på några av de inkomstkällor, som stå till buds, när det gäller att i en kristid finna möjligheter att utan frångående av sunda budgetprinciper och utan att tillgripa för kapitalbildningen farliga

utvägar balansera budgeten och finansiera nödvändiga sociala skydds- och hjälpåtgärder.

I anslutning till vad sålunda anförts skola vi här framlägga förslag om införande av en omsättningsskatt å choklad och sötvaror. Som motiv härför vilja vi anföra följande:

Choklad, sötvaror och andra dylika tillverkningar måste i betydande utsträckning karakteriseras såsom lyxvaror. I varje fall kunna de icke, utom måhända i vissa undantagsfall, anses såsom nödvändighetsartiklar. Under nuvarande förhållanden, då statskassan måste tillföras ökade inkomster i en eller annan form, böra dessa varor lämpa sig väl för en beskattning. En moderat beskattning av desamma torde för övrigt näppeligen komma att verka synnerligen betungande, även om det är antagligt, att den komme att bidraga till att motarbeta den tendens till ett visst överflöd, som gjort sig märkbar på detta område.

I såväl Norge och Danmark som Finland har sedan åtskilliga år tillbaka staten uttagit avgifter å omsättningen av choklad och sötvaror. Då den lagstiftning, som på förevarande område gäller i dessa länder, synes kunna tjäna till ledning för en motsvarande lagstiftning i vårt land, vilja vi här lämna en orienterande redogörelse beträffande det sätt, varpå ifrågavarande skatt är anordnad i våra grannländer.

Norge. I Norge gäller ifråga om sötvarubeskattningen en lag av den 1 mars 1922. Avgiftsbelagda äro choklad och chokladvaror av varje slag, kakaopreparat färdiga till omedelbar förbrukning med undantag av kakaopulver, lakrits och lakritsvaror av varje slag, marsipanmassa, marsipan och marsipanvaror av varje slag samt konfekt, drops och andra sötvaror av varje slag, däri inbegripet jämväl kanderade varor. Av denna uppräkninng framgår, att avgiften avser icke blott fullt färdiga produkter utan även halvfabrikat, såsom marsipanmassa och dylikt. Härigenom uppnår man att konditorivaror och dylikt, vartill dessa halvfärdiga produkter användas, samtidigt beskattas. Fritagna från avgiftsplikt äro bland annat varor, vilka utföras till utlandet, samt vidare sådana varor som icke skola förbrukas såsom njutningsmedel i de fall, då vederbörande regeringsdepartement medgivit avgiftsbefrielse. Avgiften uttages på såväl inom landet tillverkade som från utlandet införda varor. Bestämmande för avgiften är tillverkarnas och importörernas saluppris utan några rabattavdrag. Tillverkare av inhemska varor äro skyldiga att uppgöra priskurant, vari angivas de pris, till vilka varorna jämte förpackning utbjudas åt affärens kundkrets. Av denna priskurant skall vederbörande regeringsdepartement erhålla ett antal exemplar. Vid försäljning av avgiftspliktiga varor från tillverkaren direkt till konsumenterna bestämmes avgiften efter det allmänna detaljhandelspriset efter avdrag för skälig detaljhandelsvinst. I sådana fall, då konsumenten inför varor från utlandet för sitt privata bruk, bestämmes det avgiftspliktiga priset efter vad varan kostar honom på införselorten med tillägg av tull samt med ett ytterligare tillägg av 25 procent till det sålunda erhållna beloppet.

Beträffande såväl från utlandet införda som inom landet tillverkade varor åvilas avgiftsskyldigheten den, som utlämnar varan till detaljhandeln. Avgiften uttages genom stämpelbeläggning av fakturan. Detta skall äga rum, ifråga om inhemska varor, innan varan utlämnas från tillverknings- eller lagerlokal, samt, vad angår importerade varor, innan varan utlämnas från tullmyndigheten. Vid varans utlämnande till försäljning eller från tullmyndigheten

skall utfärdas faktura i två exemplar. Vart och ett av dessa exemplar förses med stämpel motsvarande hälften av hela omsättningsavgiftsbeloppet. Båda exemplaren skola tillställas varans mottagare, som skall förse det ena exemplaret med bekräftelse om innehållets riktighet och med bevis om att det andra exemplaret är riktigt stämpelbelagt. Han skall därefter återställa det förstnämnda exemplaret till utställaren, som insänder detsamma till vederbörande myndighet tillsammans med vissa böcker (försäljningsbok och stämpelmärkebok), vilka det åligger tillverkare och importörer av varor av hithörande slag att föra. Sådant insändande sker vid slutet av varje kvartal. Till säkerhet för avgiften har staten viss panträtt.

Förvärvsmässig framställning och införsel av avgiftspliktiga varor samt mellanhandel (engrosshandel) med obeskattade, avgiftspliktiga varor får utövas allenast med vederbörande regeringsdepartements tillstånd.

I syfte att förebygga att statskassan undandrages avgift genom att enskilda personer själva tillaga choklad- och sötvaror av importerade råvaror, är stadgat, att vid införsel av kakaoböner, kakaosmör, lakritssaft, mandlar m. m. skall erläggas en särskild råämnesavgift, som dock icke utgår, om dessa varor icke skola användas till choklad- eller sötvarutillverkning eller om desamma skola tillgodogöras av den som med vederbörligt tillstånd bedriver förvärvsmässig framställning av choklad- och sötvaror.

Avgiften utgår för kokchoklad, varmed förstås choklad med högst 26 procent fetthalt och i förpackningar om minst 125 gram, med 10 procent och för övriga ifrågakommande varor med $33\frac{1}{3}$ procent av det på ovan angivet sätt bestämda tillverknings- eller importvärdet.

Danmark. Även i Danmark uttages, enligt lag den 1 maj 1923, en särskild omsättningsavgift på choklad- och sötvaror. Den danska lagstiftningen på området är utformad i huvudsak på samma sätt som den norska. I Danmark omfattar emellertid skatten även kakaopulver. Avgiften är för alla varor bestämd till 25 procent av varans värde. Det avgiftspliktiga värdet utgöres, ifråga om inom landet tillverkade varor, liksom i Norge av varans pris enligt priskurant. Beträffande importerade varor beräknas det avgiftspliktiga värdet efter varans inköpspris med tillägg av tull, frakt, försäkrings- och klareningskostnader m. m. samt ett ytterligare tillägg av 20 procent till det sålunda erhållna beloppet. Undantagna från avgiftsplikt äro bland annat varor, som användas såsom medicinalvaror eller till framställande av sådana, ävensom kakaopulver i de fall då varan levereras till sjukhus och andra dylika inrättningar eller på läkares ordination till sjuka och rekonvalescenter.

Finland. Jämväl i Finland uttages en accis å sötvaror enligt lag den 21 december 1925. Ifråga om tillämpningen av denna lag gäller av statsrådet för varje särskilt år meddelat beslut. Enligt den finska lagstiftningen, som i väsentliga delar bygger på samma principer som den norska och danska lagstiftningen på området, äro följande varor underkastade skatteplikt, nämligen i förvärvssyfte tillverkade karameller, konfekter, pastiljer, marmelad i bitar, marsipan och marsipantillverkningar, choklad, dock icke kokechoklad, ävensom övriga huvudsakligen av socker, choklad, kakao, frukter, mandel, nötter eller fruktärnor tillverkade sötvaror. Såsom kokechoklad anses choklad med en fetthalt av högst 26 procent, tillverkad i form av kakor, vägande utan omslag minst 90 gram, eller i form av pulver. Bakelser, kakor, käk, våfflor och övriga med dem jämförliga tillverkningar, lakrits och fruktkonserver, för såvitt dessa icke böra anses såsom marmelad i bitar, samt sådana hostkarameller, -pastiljer, -tabletter och -dragéeer, vilka böra betraktas såsom läkemedel och endast få till salu hållas å apotek, äro icke underkastade skatt. Fritagna från skatteplikt äro vidare sådana eljest skattepliktiga varor, vilka under vederbörande myndighets uppsikt utföras ur landet.

Skatt erlägges för inom landet tillverkad vara av tillverkaren och för importerad vara av importören. Beskattningsvärdet för inhemsk tillverkning är det pris, till vilket fabrikanten enligt priskurant försäljer varan med förpackning till återförsäljare, varvid skatten dock icke inräknas i priset. Säljer emellertid inhemsk fabrikant sina egna tillverkningar uteslutande eller huvudsakligen direkt till konsumenterna, anses såsom tillverkningarnas beskattningsvärde 70 procent av deras minutförsäljningspris, skatten inberäknad. Då tillverkare av skattepliktig vara eller den, som till salu håller sådan, importerar dylik vara, bestämmes dess beskattningsvärde på samma sätt som vid vanlig förtullning av importvaror efter deras värde, med tillägg till värdet av tullavgiften. Importerar annan person skattepliktig vara erlägges skatt till samma belopp, som varan drager i tullavgift.

Då importerad varas beskattningsvärde skall bestämmas på det förra av här angivna sätt, skall importören för tullmyndigheten förete originalfakturan samt utom tullinlagorna avgiva skatteanmälan. För inhemska fabrikat skall skatt erläggas inom två månader efter utgången av den kalendermånad, under vilken varan utgått från tillverkningsplatsen.

Tillverkare av skattepliktiga varor har att till tullstyrelsen avgiva skriftlig anmälan om sin rörelse. Till säkerhet för skattens erläggande skall tillverkare, innan tillverkningen påbörjas, ställa viss säkerhet. Vidare åligger det tillverkare att föra vissa böcker över sin rörelse, vilka böcker han är skyldig att inom viss kort tid efter kalenderårets utgång insända till vederbörande kontrollmyndighet. Tillverkare är därjämte skyldig att vid anfordran uppvisa sina affärsböcker samt hos honom förefintliga lager av råämnen och fabrikat m. m.

Skatten utgår med 20 procent av tillverkningens beskattningsvärde.

Såsom redan inledningsvis anförts, anse vi att jämväl i Sverige en beskattning av choklad och sötvaror är under rådande statsfinansiella förhållanden motiverad. Vi förutsätta därvid, att kakaopulver och måhända även kokchoklad i kakor undantagas från beskattning. För att emellertid vederbörande utskott må hava erforderlig rörelsefrihet på denna punkt, hava vi i vår hemställan icke särskilt undantagit nu omförmälda varuslag.

Olika utvägar för skattens uttagande kunna diskuteras. Då sötvaror, som konsumeras i Sverige, huvudsakligen äro tillverkade inom landet, drabbas de icke i allmänhet av den tull, som är åsatt färdiga fabrikat. Genom råämnestull åter kunna de icke i tillräcklig grad beskattas, då det viktigaste ämne, som användes till dylika tillverkningar, är socker, vilken vara framställes huvudsakligen inom landet. Att genom en höjd tull å kakaoböner, som utgöra den huvudsakliga beståndsdel vid chokladframställningen, beskatta enbart denna gren av sötvaruindustrien, lärer vara uteslutet. Under angivna förhållanden torde man bliva nödsakad att uttaga skatten å handeln med ifrågavarande varor. Därvid synes på grund av skattetekniska svårigheter knappast möjligt att hänföra skatten till detaljhandeln. Det återstår sålunda endast att söka komma fram på samma vägar som i våra grannländer, nämligen genom en beskattning av tillverkningen och importen. Det torde erbjuda fördelar ur olika synpunkter att liksom där lägga värdet och icke kvantiteten till grund för beskattningen. Utan att här förorda den ena eller andra av de metoder, som tillämpas för skattens uttagande i grannländerna, vilja vi emellertid framhålla, att vi väl inse att, vare sig man väljer det ena eller andra sättet, svårigheter föreligga att åstadkomma en effektiv kontroll, som samti-

digt icke är vare sig för dyrbar för statsverket eller för betungande för industrien. Dessa svårigheter hänföra sig säkerligen ej minst till den tillverkning, som icke bedrivs i industriell skala. Även om möjligheter att genom illojala metoder undandraga staten skattebelopp alltid torde förefinnas, hava vi dock anledning antaga, att kontrollen skall kunna ordnas på ett någorlunda tillfredsställande sätt. Frågan om skattekontrollen bör emellertid av vederbörande utskott ägnas särskild uppmärksamhet.

Det har icke syns oss erforderligt att, utöver vad som skett, ingå i några ytterligare detaljer av hithörande spörsmål, utan få vi i sådant avseende hänvisa till lagstiftningen på området i våra grannländer. Vi förutsätta därjämte, att utskottet kommer att antingen själv eller genom vederbörande ämbetsverk närmare utreda frågan och därvid låta utarbета fullständigt författningsförslag i ämnet. Med det anförda hava vi velat allenast anvisa vissa riktlinjer härför.

Till bedömande av storleken av det skatteunderlag, varmed man i förevarande fall har att räkna, må några uppgifter lämnas. Enligt kommerskollegii industristatistik uppgick tillverkningen inom landet av choklad och chokladvaror, kakaopulver, karameller, konfekt, marmelad, pastiljer o. d. under åren 1929—1931 till följande kvantiteter och värden:

	T o t a l t		Därav kakaopulver	
	kvantitet kg.	värde kr.	kvantitet kg.	värde kr.
1929	21,465,178	51,469,577	1,075,117	2,564,450
1930	22,350,756	49,488,598	1,012,947	2,178,223
1931	23,124,918	48,039,898	1,191,471	2,416,512

Härtill kommer tillverkningen inom de hantverks- och småindustriella rörelser, som icke redovisas i industristatistiken, vilken tillverkning torde vara icke obetydlig.

Ifråga om storleken och värdet av införseln och utförseln av färdiga choklad- och sötvaruprodukter under åren 1930 och 1931 få vi hänvisa till följande, ur kommerskollegii handelsstatistik hämtade uppgifter:

	I n f ö r s e l		U t f ö r s e l	
	kvantitet kg.	värde kr.	kvantitet kg.	värde kr.
1930	1,132,977	2,467,253	163,526	601,261
1931	1,016,570	2,161,999	193,098	672,024

I dessa uppgifter äro inbegripna jämväl kvantiteter och värden för in- och utförseln av kakaopulver. Enbart av denna vara importerades under vart och ett av angivna år omkring 200,000 kg. till ett värde av cirka 175,000 kr., medan exporten utgjorde omkring 20,000 kg. till ett värde av cirka 20,000 kr.

Av hittills tillgängliga uppgifter för år 1932 synes framgå, att under detta år såväl importen som exporten av hithörande varor minskat i förhållande till närmast föregående år.

De lämnade uppgifterna giva vid handen, att man, under förutsättning av i huvudsak oförändrad tillverkning för inhemska konsumtion samt import, skulle

kunna räkna med ett skatteunderlag av omkring 50 miljoner kronor. Vi hava därvid utgått från att kakaopulver och kokchoklad i kakor undantagas från beskattning. Å andra sidan har räknats med ett visst tillägg för värdet av tillverkningen inom hemindustrin, beträffande vilken tillverkning några exakta uppgifter icke finnas. Vid övervägandet av skattesatsen hava vi ansett oss böra stanna vid att föreslå, att skatten fastställes till 25 procent av det obeskattade tillverknings- eller importvärdet. Väl är det sannolikt, att skatten kommer att medföra en ökning av detaljhandelspriserna, men denna ökning torde likväl icke behöva på långt när uppgå till samma procenttal som det, varmed tillverknings- och importvärdena höjas genom skatten. Vi föreställa oss en ökning av detaljhandelspriserna med omkring 15 procent såsom antaglig. Härigenom och på grund av den minskade köpkraft, varmed man under rådande ekonomiska förhållanden måste räkna, är en viss nedgång i konsumtionen att förvänta. Till följd härav synes det icke tillrådligt att för den närmaste framtiden räkna med ett så högt skatteunderlag som 50 miljoner kronor. Under alla förhållanden torde man dock våga antaga, att en skatt av 25 procent av värdet skulle under budgetåret 1933/1934 tillföra statskassan ett belopp av minst 10 miljoner kronor.

Under åberopande av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta åsätta choklad och chokladvaror, kakaopreparat, konfekt, marsipan och marsipanvaror, marmelad i bitar, karameller och pastiljer ävensom övriga huvudsakligen av socker, choklad, kakao, frukter, mandel, nötter eller fruktkärnor tillverkade sötvaror en skatt av 25 procent av det obeskattade tillverknings- eller importvärdet.

Stockholm den 21 januari 1933.

Ernst Trygger.

Joh. Nilsson

G. Sederholm.

i Kristianstad.

Ludvig Widell.

K. J. Gustafsson.

J. B. Johansson.

Martin Svensson.

K. von Geijer.